

la farga

Revista de Salt

Núm. 236 - desembre 2006 - Preu 1,80 €

Any XXVII.

CASAL DE JUBILATS

Dia 14.- Excursió al Castell de Perelada. Sortida a les 8 del matí. Visita al Museu de la tècnica de l'Empordà i a continuació una visita guiada al Castell, i com a final, una degustació de cava. Dinar bufet lliure. Preu 33 €

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"

Exposicions

Angel Martínez, de Vallirana (B), pintura "Natura morta", a les tres sales.

Alumnes de Fotografia Digital de Les Bernardes, mostraran els seus treballs.

CURSETS

Cuina de Nadal. els dilluns: 27 de novembre i 4 i 11 de desembre, de 2/4 de

8 a 2/4 de 10, del vespre.

Decoració de Nadal. els dilluns 11 i 18 de 7 a 9 del vespre.

LA MIRONA

Dia 1/12: Melendi (sala 1)

Dia 2/12: Viviane Ndour & le Jolof band (sala 1)

Dia 3/12: sessió de ball amb Cafè Trio (sala 1)

Dia 8/12: Rauxa la bombolla (sala 2)

Dia 14/12: Banc de proves: Bogaarde, la bombolla (sala 2)

Dia 15/12: Dub Incorporation

Dia 16/12: Fundación Tony Manero (sala 1)

Dia 17/12: Mironadal (sala 1)

Dia 22/12: aniversari la Mirona (sala 1)

Dia 23/12: Kultur Shock;

Dia 28/12: Tii (senegal) (sala 1)

Dia 31/12: Gran revetlla de cap d'any a la bombolla (sala 2)

TEATRE DE SALT

Dia 2 de desembre 21h ESCUPIR EN EL TIEMPO Cia. Erre que erre 12 €

Dia 5 de desembre 21h CIRC RODÓ Circ d'hivern 18 €

BIBLIOTECA PÚBLICA DE SALT

Divendres 1, a les 6 de la tarda El racó dels contes amb Va de contes

Dissabte, 2 a les 12 del matí presentació del llibre juvenil editat per edicions "El Pirata" L'aniversari robat de Frederic Mayol . Intervindran: Dolors García i Cornellà, escriptora i Frederic Mayol, autor.

Dijous 14, a les 8 del vespre Trobada del Grup de Lectura amb el

llibre d'Haruki Murakami "Toquio Blues"

Del 7 al 21 de desembre

"Les llengües, un gran tresor". L'Obra Social Caixa de Sabadell presenta una exposició que pretén difondre els valors de la diversitat lingüística

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN

Dijous 14, a les 6, 30 de la tarda: "Ni gaire ni massa, contes de plaça" amb en Roger

Dijous 21, a les 6,30 de la tarda: Descubrim la música "Sons de Nadal"

Festa fi de trimestre dia 21, a les 6,30 de la tarda: passi d'un vídeo realitzat pels nens i nenes de la Massagran i... més sorpreses

XIRUCAIRES

3 de desembre, CRESTA DELS FERRANS (OIX), Sortida de dificultat mitjana.

17 de desembre, DINAR DE NADAL, Sortida per tothom: socis i no socis

Per més informació visiteu la pàgina www.xirucaires.org

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** **LANCIA**

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Història	6
Excursió	7
Opinió	8
Notícies	12
Col·laboració	14
Ensenyament	20
Cultura	21
Teatre	23
Esport	23
Guia de Serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Tripartit II: l'Entesa

Les males relacions de les dues formacions nacionalistes, CIU i ERC, vénen de lluny. Tot va començar quan durant vuit anys el president Pujol va preferir governar amb el suport parlamentari del PP. Després, durant la negociació de l'Estatut, CIU va pactar a la baixa descol·locant Esquerra, a qui es deixà del tot al marge. El tracte era que Mas i Zapatero es recolzarien mútuament quan arribés el moment. Però CIU, massa confiada, dissenya una mala campanya. Mas planteja les eleccions entre el tripartit o ell i publica un DVD nefast per a qualsevol entesa futura, convençut que la seva victòria seria suficient per poder governar en minoria amb el suport socialista parlat. Però després vénen les sorpreses: CIU només augmenta dos diputats, ERC resisteix i conserva la clau i el tripartit torna a sumar tot i la davallada estrepitosa del PSC.

Llavors, esperant el suport de Zapatero, Mas planteja un govern a Montilla creient que aquest acatarà els desitjos de Madrid. Però Montilla resulta que diu que no i els socialistes espanyols, que havien aconseguit despatxar Maragall per aquest motiu, queden desbordats. Tot seguit Mas planteja un govern paritari a ERC, amb màximes responsabilitats per a Carod i els seus, conscient d'haver guanyat clarament a les quatre circumscripcions i que la seva victòria és democràticament incontestable. Però ja és massa tard. Els republicans no volen ser un segon plat i defensen un govern decidit des de Catalunya. Mas es queda sense la presidència i Zapatero es queda sense aliats al Congrés, condemnat de nou a entendre's amb comunistes i independentistes per a satisfacció del PP. Però a banda d'Iniciativa, que sempre havia apostat públicament per la reedició del tripartit, franquesa que els electors han valorat, ERC i el PSC se la juguen fort amb la seva decisió.

Esquerra no vol ser de cap manera el germà petit de CIU, i aspira legítimament a esdevenir el nou partit nacionalista pal de paller, conscient que a Catalunya hi ha una majoria social de centre-esquerra i amb la idea d'aprofitar el desplegament de l'Estatut i que serà Puigercós el seu proper cap de cartell electoral. Però molts dels seus electors se senten decebuts i enganyats pel fet que Montilla sigui president i pel fet de rebutjar un front nacionalista. I el PSC, al pactar amb els independentistes, contradiu els seus companys estatals de partit, bona part del seu electorat i dona més pólvora al PP. Pel bé de tots els ciutadans del nostre país, esperem que la segona sigui la bona i que regni el bon govern i la concòrdia. I és possible que aquest cop s'hi esforcin. En cas contrari, i ells prou bé que ho saben, la propera victòria de CIU serà per vint anys més.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

(≡) A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 236 DESEMBRE DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala,
 Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont,
 Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas,
 Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL-LABORACIONS:

Josep Boó, Josep Recasens, Fermí Siderra,
 Ramon Muñoz, David Vila, Marçal Marcos,
 Encarna Ortiz.

PORTADA: La nit també té vida, de M. Xifra.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

Nom: Belén Santamaría

Edat: 39 anys

Nascuda a Salamanca , viu a Salt des de fa 13 anys

De professió bibliotecària, és la directora de la Biblioteca Pública de Salt

Alguna dada sobre la Nova Biblioteca Pública de Salt:

La nova biblioteca compta amb 1.200 m² on, a banda del servei de préstec, es pot gaudir d'ordinadors amb connexió a internet, un espai per exposicions i un espai per conferències, xerrades.

www.bibgirona.net/salt bibsalt@ddgi.es

Des de temps molt antics que la humanitat es va adonar de la importància de preservar els seus coneixements. Aquesta consciència del valor del 'saber', precisament, ha fet que en múltiples ocasions en la història s'hagi restringit l'accés a la informació a bona part de la població. D'aquí la importància de tenir un fons documental a l'abast de tothom, com primer va ser en gravats de pedra, després en pergamins i avui dia en llibres i altres suports

que han canviat l'aspecte de les biblioteques. Visitem la nova Biblioteca Pública de Salt de la mà de la seva directora, la Belén Santamaría.

-Nascuda a Salamanca... i amb aquest català que parles? Tens molt bon accent!

-Tinc l'accent dels saltencs!. Bé, primer vaig viure un any a la Bisbal, però després ja em vaig traslladar a Salt. Vaig tenir molta sort i vaig trobar feina de seguida. Fa 14 anys que sóc aquí i 13 que treballo a la Biblioteca.

-Doncs jo hauria dit ben bé que eres saltenca de tota la vida...

-Per mi era molt important comunicar-me amb la botiguera, amb el veí, amb qui fos, amb la llengua que es parla aquí. Per això, de seguida em vaig interessar a aprendre català. També haig de dir que al principi em feia certa vergonya parlar-lo i en això em va ajudar molt la Carme Bover. La veritat, però, és que de seguida em vaig trobar molt a gust aquí. Això és casa meua i ara ja no en marxaria. A més, la meua filla ja és nascuda aquí, m'agrada molt el que faig... Què més pots demanar?

-I quines són les tasques principals en la feina de bibliotecària?

-Sobretot, el que més cuidem i el que més temps ens ocupa és la selecció de llibres. Selecció i classificació dels llibres. Tenim mol-

ta cura a l'hora de comprar nous exemplars i ens interessa que puguin estar disponibles de seguida. No tindria sentit que les últimes novetats editorials es possessin de cara al públic al cap de dos mesos. Per això anem a comprar gairebé cada setmana i mirem que les novetats estiguin a la biblioteca de seguida. L'altre aspecte fonamental és l'atenció al públic. I, de fet, això és el que comporta més feina durant el dia a dia.

-Durant aquests 13 anys deus haver viscut tots els canvis, producte de l'aplicació de les eines informàtiques, no?

-Sí, i tant. He viscut tot el procés de canvi de les 'fitxes' a la base de dades. Quan vaig arribar a l'antiga biblioteca encara s'utilitzaven les fitxes de paper en la classificació dels llibres. Això volia dir que cada vegada que entraves un llibre a la biblioteca havies de registrar-lo i fer-ne una fitxa per autor, una altra per títol, una altra per autor secundari, una altra per matèria, etc. De fet, aquesta era la manera tal i com jo havia estudiat. Era una tasca molt curiosa i molt entretinguda. Va ser a partir del 97 que tot això va canviar completament.

-Devíeu tenir una feinada terrible a passar tota la informació a les bases de dades...

-Ens hi van ajudar des de la Central de Biblioteques. Significava agafar tot el fons i informatitzar-lo. Això va suposar un canvi molt important per a la nostra feina, sobretot a l'hora de fer canvis en la classificació dels exemplars. Amb el mètode antic, havies de recuperar totes les fitxes, canviar la signatura, esborrar, tornar a escriure. Avui dia és tan fàcil com retocar la informació a l'ordinador. A més a més, cada dia t'havies de fer les teves estadístiques, balanços, mentre que ara, amb la informàtica, tot això ho fa la màquina.

-A partir de les entrades i sortides dels llibres, deueu tenir un bon coneixement dels hàbits de lectura dels saltencs. Quina valoració en faríeu?

-La gent, en general, continua llegint. No ha canviat l'hàbit de la lectura, el que canvia és el tipus d'usuari. Tot i que tenim lectors d'un determinat perfil, molt fidels, avui dia a les biblioteques s'hi poden fer moltes altres coses. Tenim lectors fidels, que busquen sobretot novel·les, a qui ja coneixes els gus-

tos, també pares que vénen cada 15 dies amb els seus nens. Però, a més a més, tenim altres tipus d'usuaris que busquen material en format audiovisual o que es volen connectar a Internet, per exemple.

-Així, porteu bé la "lluïta" contra els videojocs, la televisió, etc.?

-Bé, en aquest sentit fem moltes activitats relacionades amb la promoció de la lectura. Cada 15 dies, per exemple, es fa "L'hora del conte". Quan acaba aquesta activitat hi ha molts pares que aprofiten per agafar llibres per a la mainada que, després d'haver escoltat el conte, tenen ganes de llegir-ne més. És una manera que aquests nens i nenes se sentin atrets pels llibres que tenim, que els pares coneguin la biblioteca i que es fomenti la lectura.

-Llegir com a plaer però també perquè és imprescindible per formar les persones...

-Hi havia un eslògan fa temps que deia: Més llibres, més lliures. I és totalment cert, com més llegeixes, més creix el teu esperit crític i la valoració de les coses que estan passant. Si no llegeixes no saps entendre el món, el que està passant, per això és bàsic llegir.

-A més, ja ho diuen que llegir és com un vici, que qui comença ja no ho pot deixar... Aleshores, deu ser molt important fomentar aquest hàbit en la mainada.

-Sí, sí. Però costa, perquè és molt més fàcil posar-se davant la tele, que ja t'ho dona tot fet. L'anunci que s'està fent ara sobre un nen que imita tot el que fa el pare, per mi, és molt vàlid, perquè la mainada fa el que veu fer a casa. A mi em passa, si quan arribo a casa

no estic massa cansada, m'agrada llegir una estona...

-Sí? No estàs avorrida de tants llibres?

-No, no. Això no es perd mai. I si jo llegeixo, què fa la meua filla? ... llegeix. Per això cal fomentar aquest gust, aquest hàbit. I això s'ha de fer primer des de casa i després a les escoles.

-La lectura com a acte familiar, els moments en què tota la família es reunia al voltant de la llar i es llegien contes, una novel·la per fascicles, el que sigui, això sí que s'ha perdut, no?

-Bé, perquè la vida que portem ara és totalment diferent. La tele treu moltes hores de lectura i tot gira al seu voltant. Això és el que hauríem d'intentar canviar i parlar més, llegir més i estar més pels nostres fills. I això ens passa a tots, que hi ha dies que tenim ganes de posar-nos davant la tele i que t'ho vagin explicant tot, perquè estàs cansat. Però bé, hauríem de trobar un terme mig.

-I tot el material que teniu aquí el teníeu a l'antiga biblioteca? Perquè, no sé si és per la distribució de l'espai o perquè hi ha més llum, però em fa la sensació que la biblioteca s'hagi multiplicat per tres!

-Això és perquè ara tot està disponible, tot està a l'abast de la gent. Aquí també tenim un dipòsit, però abans, com que la biblioteca se'ns feia petita, dins el dipòsit hi havia molt més material. També és veritat que hem comprat força material nou, però bé, bona part del que es veu ara és el que restava 'amagat', per dir-ho d'alguna manera.

-I què tal en aquest nou espai?

Fes-me una valoració d'aquests dos mesos que hi porteu.

-La gent està molt contenta. L'altra biblioteca se'ns havia quedat petita, era una mica més fosca... A més a més, hi ha molta gent gran de Salt que ha vingut per veure la fàbrica, la

seua fàbrica. El lloc on havien treballat tants anys i que els fa molta il·lusió de veure. A més, és un espai que té molts raconets, de manera que pots tenir certa intimitat, i això s'agraeix molt. La valoració del primer mes és molt positiva. Aproximadament unes 7.225 persones han passat per la biblioteca, mentre que anteriorment, i en mesos de molta aflluència, podíem arribar a tenir unes 4.000 persones.

-I com va ser el trasllat?

-Bé, una feina un xic melancòlica però maca. Calia encaixar-ho tot, curosament, i per això ens va ajudar gent de la Central de Biblioteques de Girona i després el trasllat es va fer amb una empresa de mudances. Ha estat una feina bonica perquè, a poc a poc, hem buidat un espai on havíem passat molts anys i ha estat com si li féssim un comiat. I bé, després, la il·lusió i començar una nova aventura, apropiant-te d'un nou espai. Estem molt contents, com nens amb sabates noves!

-Penses que el format llibre té data de caducitat? Que acabarem llegint-ho tot en una pantalla?

-Jo crec que no, que ha de passar molt de temps encara. El plaer de tenir un diari a les mans, el tacte de les pàgines d'un llibre... Bé, almenys a mi i a la gent de la meua generació, ens costa molt llegir a la pantalla. Per mi, no és el mateix. Jo crec que poder tenir el llibre entre les mans, poder anar prenent les teves notes... Penso que encara ha de passar molt de temps perquè tot això desaparegui. Llarga vida al llibre!

En acabar l'entrevista, la Belén em convidava a prendre nota, amb paper i bolígraf, de la següent frase de Julio Llamazares. Aquí us la transcrivim i aquells que no la vulguin llegir, doncs bé, ells s'ho perden!

"El que no sepa ya que un libro es algo normal, que no muerde, que no desgasta la vista más que la televisión o el cine, que, aunque no ayude a triunfar, tampoco te convierte en un desgraciado o que, en fin, puede ser tan divertido como cualquier otra actividad, es que no se ha querido enterar. Y él se lo pierde."

Agnès Cabezas Horno

La Mancomunitat

La constitució de la Mancomunitat el 1914 representa la primera forma d'autogestió catalana des del Decret de Nova Planta de 1716. La Renaixença serà la font del catalanisme que es desenvolupa la segona meitat del segle XIX. El triomf de la Lliga Regionalista en les eleccions de 1901 és el triomf del catalanisme polític, que reivindicarà la superació de la província i l'articulació d'una organització política que cohesioni el territori històric del Principat de Catalunya. La resposta és la concessió que el govern estatal farà a les diputacions provincials de mancomunarse amb finalitats purament administratives. Només les quatre diputacions catalanes en faran ús.

Un decret de 18 de desembre de 1913 faculta les diputacions a mancomunarse amb les competències que les diputacions tenien segons la legislació provincial. Un Reial Decret de 26 de març de 1914 aprova l'Estatut de la Mancomunitat de Catalunya, aprovat per unanimitat per les quatre diputaci-

ons en un acte simbòlic al Palau de la Generalitat i ratificada per cada una d'elles. La Mancomunitat constava d'una Assemblea General, un Consell Permanent i un President. L'Assemblea estava formada pels diputats de les quatre diputacions en un total de 96 (36 a Barcelona i 20 a cada una de les restants). El president de l'Assemblea era també el president del Consell Permanent i el president de la Mancomunitat, càrrecs que se separen el 1919. L'Assemblea aprova els pressupostos, els crèdits, l'adquisició de béns i l'execució d'obres públiques.

El Consell Permanent és l'òrgan executiu dels acords i pressupostos. Cada un dels seus vuit vocals s'ocupa d'una de les competències de la Mancomunitat i per les quals desenvoluparà una gran tasca modernitzadora del país: cultura i instrucció, camins i ponts, obres hidràuliques i ferrocarrils, telèfons, agricultura i serveis forestals, beneficiència i sanitat, política social i hisenda. El president n'ostenta

el més alt impuls i representació. De 1914 a 1917 la presideix Enric Prat de la Riba, president de la Diputació de Barcelona, membre i ideòleg de la Lliga Regionalista. Moria el 1917 després d'un gran projecte transfor-

mador, del qual en resten la Biblioteca de Catalunya o l'Institut d'Estudis Catalans. De 1917 a 1924 el substitueix Josep Puig i Cadafalch, arquitecte i historiador, membre de la Lliga i diputat a Corts a Madrid el 1907. És destituït després del cop d'estat de Primo de Rivera per Alfons Sala i Argemí, comte d'Egara, la presidència del qual es caracteritza per la progressiva desaparició de la Mancomunitat fins que és suprimida per Reial Decret el 20 de març de 1925. Tot i això, representa un precedent per a la reinstauració de la Generalitat el 1931.

Presidents de les 4 diputacions catalanes

J.C.L.

Donem una ullada al passat

Quantitats i conceptes que es repartiran: a Josep Oller de Salt per bestiar boví i mongetes que li prengueren els revoltats: 1.000 rals (BOP, 20 de gener de 1844). Ha estat nomenat membre de la Comissió Organitzadora de Sometents de Catalunya, D. Carles de Camps, hereu del Marquès de Camps (BOP, 20 de novembre de 1899).

En aquesta data ha estat multat amb 5 ptes. Joan Mir de Salt per infracció del reglament de carruatges (BOP, 8 de maig del 1890).

El regidor republicà de Salt Sr. Oliver proposa: 1r.- Que els serenos d'aquesta Vila suprimeixin la frase "lloat sigui Déu". 2n.-Suprimir el costum ridícul i antiquat que el pregoner faci un toc diferent durant els dies de la "mort del Senyor" i 3r.- Prohibir que "es posin llums", pagades de l'erari municipal en els balcons de les Cases Consistorials al pas de les Processons Religioses

(El Ideal, 27 de març de 1904).

PER A LES AUTORITATS

S'ha pogut veure per tots els veïns del VEÏNAT, i no solament veure-ho, sinó també patir-ne les conseqüències, que el dies que plou fort s'inunden gairebé tots els carrers de la població, fastiguejant tots els veïns; i si es dona la casualitat de passar a la nit, s'han d'aixecar del llit per intentar evitar l'aigua. Tot és degut a una riera dita vulgarment "La Massana" que recull les aigües que s'escorren de les muntanyes veïnes, la qual per trobar-se embussada per les deixalles de tota classe que diàriament s'hi llencen, es desborda inundant els carrers amb el pànic i perjudicis conseqüents.

No podrien fixar-s'hi una mica, en aquest detall, les autoritats de Salt? (El Llibertador nº 2 . Butlletí dels joves republicans de Salt – 22 de novembre de 1913).

Col·lecta feta a Salt proabolició de l'esclavitud a l'Àfrica: 10 ptes. (Butlletí eclesiàstic de Girona, març de 1918).

ORDENANCES MUNICIPALS DE SALT

Art.- 5è.- L'import mitjà de cada un dels jornals d'aquesta localitat i que hauran de servir per a computar l'haver anual dels jornals, tenint en compte la freqüència de les vagues i aturs forçosos, és el següent: fusters, serrallers, paletes i contramestres de fàbrica: mig jornal 2,50 ptes. Nombre de dies treballats 80. Haver anual: 200 ptes. Manobres, bracers, obrers del camp. Mig jornal 2 ptes. Haver anual 160 ptes.

Obrers de fàbrica o art tèxtil. Mig jornal 1,50 ptes. Haver anual 120 ptes.

(BOP, 8 de març de 1920).

Textos recuperats per Josep Recasens i Adroher

Aquesta sortida realitzada el dijous 19 d'octubre es va caracteritzar pel bon temps, que ens va acompanyar en el nostre recorregut per la comarca del Baix Camp Tarragonès, ja que les previsions meteorològiques auguraven fortes pluges, ben manifestes el dia abans amb llamps, trons i litres d'aigua caiguts per la nostra població de Salt i rodalies. Per tant, cal dir que anàvem una mica preparats en vistes a les perspectives climàtiques de la tardor. Trobem retencions per l'autopista, i retard per l'hora d'esmorzar. Sort que és un cop al mes i ho podem engolir i superar, i més veient tanta mobilitat de vehicles de tota classe, amb conductors que pel seu treball i compromisos es mouen, dia a dia, resignats i pacients, ja que algú, pel camí, fins i tot es permet donar

una fullejada al diari. En els meus articles excursionistes, dono coneixement i referència dels llocs visitats. Crec sincerament, si hi ha persones que els interessa perdre uns minuts i els llegeixen, que puguin prendre nota i es decideixin amb el seu mitjà de locomoció a agafar particularment aquesta ruta. El Parc Sama es troba ubicat dins del terme municipal de Cambrils. Fet construir l'any 1881 pel marquès de Marianao, home poderós i molt ric, que va arrodonir la seva fortuna a Cuba amb l'exportació de tabac i el tràfic amb esclaus. Imperdonable i a la vegada irreprotxable, pel meu punt de vista, el fet d'emmagatzemar diners amb éssers humans, perdoneu-me aquest lapsus de cronista, però ho havia d'expressar, i més en aquest escrit. En la nostra

passada, trobem uns ordenats camins, amb arbres molt ben alineats als costats i també espais oberts assentats per importants elements arquitectònics. Penseu que un jove Antoni Gaudí va ser deixeble de l'arquitecte dissenyador d'aquest parc, i que encara avui en dia conserva l'ambient paradisiac original, a pesar de quedar arrasat durant la nefasta i trista Guerra Civil espanyola.

Durant una hora i quart aproximadament de la nostra estada dins del parc, vàrem gaudir de la visió de diferents espècies d'arbres, com plàtans, palmeres, til·lers, mandarines i altres relacionats en el programa que ens varen donar a l'entrada (que no és

gratis). Trobem un antic pavelló amb lloros, la casa, un llac i la seva glorieta, una gruta que s'anomena del pirata, canal i cascada, i com a punt final del nostre itinerari, breu visita a la Torre, on els més decidits del grup vàrem entrar i, després de pujar les múltiples escales interiors, a dalt, vam poder contemplar des del seu Mirador, el parc i el paisatge de les seves rodalies.

Finalitzada aquesta visita, emprem la curta ruta que ens portarà fins a la població de Cambrils, ja que queda a prop del lloc visitat, i com us podeu imaginar l'àgape en el conegut restaurant de bufet lliure, on trobem un gran assortit de cuinats que satisfan els més exigents. Després del dinar, visita i recorregut per Salou. Per cert, hi havia molts estrangers i banyistes remullant-se a la platja, cosa normal degut al bon temps que ens fa. Nosaltres no portem banyador i ens conformem amb una bona passejada per la seva llarga i ben cuidada avinguda del litoral, i tafanejar per les botigues. A l'hora convinguda, tornada cap a casa, ens lliurem de les interminables caravanes per l'autopista, ja que es poden comptar les poques vegades que tenim aquesta satisfacció. Parada a l'àrea del Montseny per estirar les cames, qui vulgui, i alliberar el cos del que sigui innecessari. A bona hora, arribada al nostre punt de sortida, i esperar la propera sortida, sempre i quan la nostra salut i el benestar ens ho permeti. Per tant, donarem coneixement de la del mes de novembre, programada pel dijous dia 16, a Sant Miquel del Fai. Aquest conjunt té un espai amb indrets fets d'aigua, roca i verd. Amb visita guiada i entrada inclosa. Mereix l'estona i temps, visitar aquest incomparable lloc on la natura ens deixa meravellats.

Amics socis i simpatitzants, els responsables d'aquest afer us agreixen de bon cor la vostra fidelitat excursionista, i com sempre, a reveure.

Ferran Márquez i Morgade

Zona verda

Si voltem per Salt veurem espais que en podríem dir desaprovats. Acosteu-vos cap a l'autopista; entre la pujada al pont per anar a Bescanó, carrer Major enllà, el turó parafresses de l'autopista, el carrer Lluís Moreno i els darreres de les cases del carrer Salvador Papasseit hi ha una esplanada oblidada. No sé què hi diu el Pla General, ni quin projecte hi ha a la vista, el que sí que es veu és que podria tenir un profit lúdic per a qualsevol activitat de les que es fan a l'aire lliure. S'hi va fer un aparcament que es deia que seria per als assistents al teatre, s'hi ha posat il·luminació, però no ha tingut acceptació; deu ser per la llunyania o per la facilitat d'aparcar infringint les normes de circulació sense sancions, el cas és que l'aparcament no s'utilitza.

De tant en tant ja s'hi fa una passada per segar l'herba i, mira, si més no, és un bon espai per anar-hi a

passejar els gossos sense molestar ningú, ja que l'espai és prou ampli. Doncs sí, el mal és que en aquest espai, pel fet d'estar fora de circulació, hi ha desaparicions que hi van a abocar deixalles que amb una mica de senderi portarien a la

deixalleria. No hi ha consciència. El mal és que si no es controla, l'abocador crida més deixalles. De tant en tant caldria fer-hi una repassada per treure-hi les deixalles.

Camina Mira i Observa

Manifestació

Jo també hi era. També amb una pancarta que demanava als governants que escoltin el poble. S'ha parlat molt de la línia de 400.000 V, i per si no era prou la propaganda institucional promovent-ne la necessitat, ara la Generalitat ha enviat a domicili un llibret explicant-ne les virtuts i la necessitat de la instal·lació. Dos milions de prospectes perquè arribin a tothom; si hom en fa un repàs dels punts exposats i no té altres referències, segur que pensarà: a què espereu per començar l'obra?

Si en feu una anàlisi comparativa

amb altres propostes que proposen alternatives més respectuoses amb el medi ambient i amb les necessitats que cobreixin l'ús de l'electricitat, t'adones que aquesta tramesa de paperam no té altra finalitat que afavorir interessos econòmics d'empreses transportadores d'energia, sigui de nuclears o eòlica. Sí, eòlica també, perquè són aquestes empreses o empresa multinacional la que les promou buscant el màxim de benefici, encara que facin veure que vetllen per la sostenibilitat d'un planeta cada dia més explotat. Les ener-

gies renovables són necessàries i urgents si pensem aturar la degradació, que ja dona senyals d'atenció encara que els interessos econòmics en passin. Les energies renovables són necessàries, però no a qualsevol preu. No per buscar-ne el màxim de benefici, sinó per cobrir-ne les necessitats amb el mínim impacte.

Amb el tema de la MAT, com amb molts d'altres, com el TGV, no fa més que demostrar-nos que qui mana és el poder econòmic i no els governants, que si volen continuar fent veure que manen (com deia

pauli
GESTORIA-API

API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

BURCH constructors, s.a. Salt

**Cases
Ampliacions
Rehabilitació**

C/ Pere Coll i Guàrd, 3 - Tel. i Fax 972 23 86 02 - 17190 SALT (Girona)

en Capri), han d'ajupir l'esquena i intentar convèncer la població d'uns beneficis que ells mateixos no es creuen. Tenim unes línies de distribució elèctrica, arcaiques i obsoletes, que per falta de manteniment provoquen interrupcions tot sovint, però no s'hi dedica l'atenció necessària perquè serveixen d'excusa per fomentar la necessitat de grans línies de transport. Si cada dia tanquen fàbriques, grans consumidores d'electricitat, per a què necessitem tanta energia? Per a fomentar la venda d'aparells d'aire condicionat innecessaris fins ara, que canvien el cicle natural

de les estacions afectant el cos humà, acostumat als canvis climàtics per raó natural; a més, aquests aparells envien tanta escalfor al carrer que fa augmentar la temperatura en perjudici de tots plegats. Governants: la dignitat hauria d'estar al servei del sentit comú, no enganyeu el poble amb pamflets que amaguen molta part de la veritat. Si de veritat no fossin nocives les radiacions que emeten aquestes grans línies, ja us hauríeu preocupat de demostrar-ho i no s'aniria amb tantes ambigüitats. Per un món global

sostenible, Sí a les energies renovables, NO a la MAT com està projectada: soterreu-la.

Ramon Torramadé

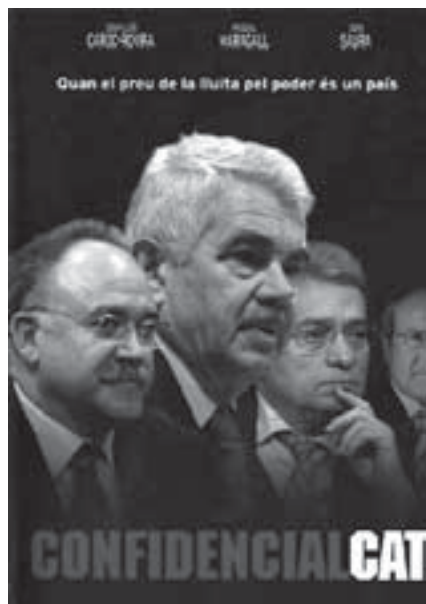
L'idioma i alguns idiotes

La sorprenent alineació de José/ Josep Montilla en la cursa cap a la presidència de la Generalitat ha donat peu a tota mena de comentaris, a l'arena política, a la gradèria i a les cabines dels comentaristes, la majoria d'ells, com pertoca, de caire polític, sobre el fons i la forma de la presència, primer, del candidat d'origen cordovès i després, un cop votades per la meitat no abstencionista del poble sobirà les llistes –tancades– dels diferents partits, la seva ascensió fins a la màxima dignitat, de la mà de l'Entesa Nacional pel Progrés, la curiosa segona edició del tripartit. Se

el nou tripartit la torni a cagar en qüestions importants, en la gestió del poder en general i del dia a dia en particular- i el vermell de la irritació, especialment en aquells que voldrien veure de president un Artur Mas guanyador de les eleccions en escons i vots, però no pas per majoria absoluta, i en els fidels d'ERC que els irrita que la famosa clau d'en Carod-Rovira hagi anat a parar aquesta vegada a mans d'un presidenciable suposadament espanyolista declarat (i no ens estem referint pas a la simpatia que se li atribueix pel RCE Espanyol de Barcelona, precisament).

parició” amb ell “de l'ala catalanista” del PSC, com uns jueus al desert del Sinaí enyorant les cebes d'Egipte; i en segon lloc, com apuntava la Pilar Rahola l'endemà de la constitució del nou tricicle governamental: compte amb en José Montilla, que de moment amb aquesta tria pel “govern progressista i d'esquerres” va donar una carbassa com una casa de pagès a l'inefable Rodríguez Zapatero, que hauria volgut una Catalunya sociovergent...

I dit això, fixem-nos en la perifèria del nou President, el primer de la història no nascut en terra catalana, i que per això ha sigut qualificat de “xarnego”, una paraula tabú al nostre país els anys de l'anomenada Transició però que tanmateix és al diccionari, amb el significat de ‘persona de llengua castellana resident a Catalunya i no adaptada lingüísticament al seu nou país’. Segons aquesta definició, doncs, el mot, que en el cas de José Montilla s'ha aplicat unes vegades maliciosament, d'altres irresponsablement i també de manera interessada, fins i tot fent-ne bandera –el mateix PSC-, està totalment fora de lloc: el senyor Montilla parla català, i no pas en la intimitat com el ‘conductor’ de Quintanilla de Onésimo que vam

Caràtula del famós DVD repartit per CiU a tot Catalunya abans de les eleccions: el “Confidencial.Cat”. Una altra manera d'agafar-se amb bon humor la figura de José Montilla...

patir vuit anys, sinó en públic, tot-hora i a tot arreu. Una altra cosa és que ho faci més o menys bé, amb una pronúncia més o menys bona, però la qüestió que compta és que fa servir l'idioma del país, i aquí s'hauria d'acabar el bròquil. "Puix parla català, escoltem-lo", i que digui el que hagi de dir. Si tots els immigrants castellanoparlants que ha acollit Catalunya els últims decenniis fessin com ell, ara no estaríem parlant dels problemes que té l'ús social del català, i mai tampoc haurien aparegut i encara menys irromput al Parlament aquesta rarsa estrofolària que són els extraterrestres bilingüistes del partit dels Ciudadanos.

I que consti que una part de la culpa la tenim els mateixos catalans (per molt que ens pugui disculpar l'accidentada història que hem viscut com a comunitat lingüística i el reguitzell de complexos psicològics col·lectius que ens ha deixat d'herència): segurament tots coneixem algun català castellanoparlant "irreductible", que no vol baixar del burro del seu idioma ni que el matí, simplement perquè un dia algú se li'n va riure a la cara dels seus intents de parlar en català. El més antipedagògic que hi ha, i no cal ser mestre per saber-ho, és riure's d'algú que aprèn "perquè no ho fa

prou bé", obviant de manera imbècil que si ho fes perfecte no caldria que aprengué... Ho hem vist en alguns programes d'humor -d'altra banda prou intel·ligents- a la ràdio o la TV, en què "imiten" l'accent però també les patinades de vocabulari o de sintaxi totalment perdonables en una persona en procés d'adaptació (¿qui té dret a decidir la llargada d'aquesta adaptació, si és una qüestió absolutament personal i intransferible?), però també en cartes als diaris o en intervencions a la ràdio de gent irritada per aquesta característica del senyor Montilla, com si només per això estigués desligitimat per ocupar el càrrec de president de tots els catalans...

Els catalans, precisament perquè hem hagut de patir la imposició d'una llengua estrangera (de dues, més ben dit), hauríem de ser conscients que aquesta actitud "pureta" és, a més d'absurda i contraproductiva, totalment injusta. I encara més perquè tenim la tendència -i que aixequi la mà qui no ho cregui així- a considerar automàticament català, com "un dels nostres", qual-

José Montilla, cara a cara amb el seu doble al programa d'humor "Polònia", de TV3, que, ni fet a propòsit, es diu Mas, precisament...

sevol estranger que ens parli en la nostra llengua. El que hauríem de fer, nosaltres, és facilitar-los les coses abandonant d'una vegada i per sempre la lamentable tendència que tenim a passar-nos al castellà així que detectem en el seu català encara insegur que estem parlant amb un "estranger", com si fos una persona curta, incapaç d'aprendre el nostre idioma, o encara pitjor, com si Catalunya fos un club privat i ens volguéssim guardar el català per a nosaltres sols, en comptes de compartir amb ells l'idioma del país i l'orgull de tenir-los, idioma i país.

Fermí Sidera Riera

notícies

Eleccions 2006

Eleccions al Parlament de Catalunya 2006

	2006			2003		
CIU	48 dip.	928.511 vots	31.52 %	46 dip.	1.024.425 vots	30.94 %
PSC	37 dip.	789.767 vots	26.81 %	42 dip.	1.031.454 vots	31.16 %
ERC	21 dip.	414.067 vots	14.06 %	23 dip.	544.324 vots	16.44 %
PP	14 dip.	313.479 vots	10.64 %	15 dip.	393.499 vots	11.89 %
IC-V	12 dip.	281.474 vots	9.56 %	9 dip.	241.163 vots	7.28 %
Ciutadans	3 dip.	89.567 vots	3.04 %			
Vots en blanc		60.025			30.212	
Participació		56.77 %			62.54 %	

Circumscripció de Girona

	2006			2003		
CIU	7 dip.	104.238 vots	38.24 %	7 dip.	118.286 vots	38.67 %
PSC	4 dip.	60.171 vots	22.07 %	4 dip.	72.352 vots	23.65 %
ERC	4 dip.	52.619 vots	19.30 %	4 dip.	66.989 vots	21.90 %
IC-V	1 dip.	20.867 vots	7.65 %	1 dip.	16.328	5.34 %
PP	1 dip.	19.582 vots	7.18 %	1 dip.	24.698 vots	8.07 %
Vots en Blanc		5.551			2.552	
Participació		57.64 %			65.27 %	

Dinar de 250 antics treballadors de la Coma i Cros

Van visitar els espais de l'antiga fàbrica reconvertida en factoria cultural. Dos-cents cinquanta antics treballadors de la Coma Cros de Salt es van reunir dissabte a l'antiga indústria tèxtil per dinar i visitar les

instal·lacions de la nova factoria cultural. L'acte va servir per cloure l'exposició de J.M. Oliveras "La Coma Cros, el relleu" que recull la història d'aquesta fàbrica emblemàtica de Salt.

Els antics treballadors de la fàbrica tèxtil van visitar les instal·lacions i van rebre explicacions sobre els usos que tindran en el futur els diferents espais de la factoria.

SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

MOBRA, S.L.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix - Tel. 972 23 53 17 - 17190 SALT

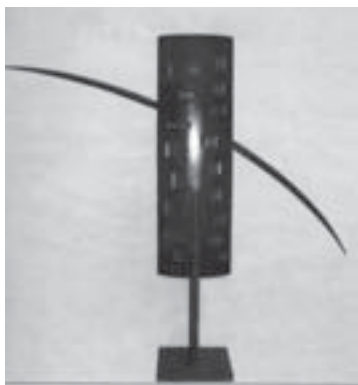

Manuel Álvarez guanya el concurs per l'estàtua de Salt

L'artista Manuel Álvarez Losada, establert a Saus, ha guanyat el concurs per col·locar una escultura a la rotonda que hi ha a l'encreuament del passeig d'Olot, el passeig dels PPCC i el carrer Alfons Moré, al límit entre Salt i Girona, amb la peça "L'Arbre de la Ciència". L'escultura vol representar el canvi

vital i la desconexió de la natura que ha suposat la vida a les ciutats per als humans en el seu camí evolutiu. L'obra tindrà una alçada de 10 metres, i serà d'acer inoxidable patinat per evitar enlluernaments. El pressupost per la creació i col·locació de l'escultura és de 136.000 Euros i va a càrrec de l'empresa

Rubau-Tarrés, adjudicatària de les obres d'urbanització del sector. L'import inclou la creació, elaboració i col·locació de l'escultura i l'enjardinament de l'espai. Álvarez Losada, nascut el 1945 a Sant Feliu de Codines, ha estat el guanyador d'aquest concurs on han participat 22 artistes.

Jornada solidària a la Piscina Municipal de Salt

El passat dissabte dia 11 de novembre va tenir lloc a les instal·lacions de la Piscina Municipal de Salt, una nova edició de l'acció solidària Pedala amb el cor, promoguda i organitzada per la Unió de Federacions Esportives de Catalunya a favor de l'Associació Gironina de Prevenció i Ajuda a les Malalties del Cor. L'activitat, que va consistir en unes 4 hores d' spinning a càrrec del professor Jaume Vinardell, es va desenvolupar en un ambient distès i festiu, a la vegada que participa-

tiu, ja que prop d'un centenar de persones varen pedalar per donar suport a aquesta iniciativa amb la finalitat de recaptar fons per a l'esmentada associació. Cal destacar la presència del Sr. Robert Fàbregas, regidor d'esports de l'Ajuntament de Salt, així com la del Sr. Gerard Darnés, regidor de Promoció Econòmica, i del Sr. Josep M. Caulas, president de l'Associació Gicor, juntament amb altres membres de la junta directiva que també varen fer costat a l'acte. Amb aquesta activitat lúdica i es-

portiva es va donar per tancada la Setmana del cor, on s'han organitzat una desena d'actes de sensibilització i de prevenció de les malalties del cor, que enguany han coincidit amb la primera operació a cor obert de l'Hospital Josep Trueta de Girona. Volem agrair la col·laboració rebuda de diferents empreses i cases comercials, que van fer possible el lliurement d'uns obsequis a tots els participants, així com a l'Ajuntament de Salt i a la Federació Catalana de Ciclisme a Girona pel seu inestimable suport.

Albert Sarola guanya el premi de fotografia de la Fira del Cistell

Albert Sarola guanya el premi de fotografia de la Fira del Cistell. Albert Sarola, de Besalú, ha guanyat el primer premi del concurs de fotografia de la fira del Cistell de Salt. El segon premi ha estat per Elena Morala i el tercer per Toni Galabardes. El premi per fotògrafs joves ha estat per Elisabet Ollé. El primer premi està dotat amb 400 €, 300€ es segon i 200€ el tercer.

El premi per a fotògrafs joves –de menys de 22 anys- té una dotació de 100 €.

En total van participar en el concurs 55 fotògrafs. El lliurament de premis es farà el 30 de novembre a dos quarts de nou del vespre al museu de l'Aigua coincidint amb la inauguració de l'exposició de les obres premiades i finalistes.

col·laboració

La relació ajuntament-entitats

El teixit associatiu d'un poble és un element clau per al manteniment de la seva identitat i alhora és fruit d'aquesta. Les entitats, del tipus que siguin, faciliten l'arrelament de les persones en aquest poble, sigui aquest o no el seu objectiu explícit. Al mateix temps esdevenen una escola de valors democràtics bàsics: la participació, aprendre a respectar les opinions dels altres, consensuar, prendre decisions i acceptar les de la majoria, etc. I finalment esdevé la base d'allò que en podem anomenar la cultura popular. És per aquests i altres motius que pensem que disposar d'un teixit associatiu fort és un element estratègic del poble que volem. Si estem d'acord amb aquests plantejaments hauríem de vetllar perquè això fos possible. En aquest sentit un ajuntament és la peça primordial per fer les polítiques que ho facilitin. Desgraciadament a Salt això no és així. La concepció que l'Ajuntament té de les entitats és la d'aquells empenyadors que sempre demanen coses, tot i que de tant en tant també ens van bé perquè munten la funció i tots quedem molt bé. En aquesta dinàmica, les entitats molt sovint també veuen l'Ajuntament com aquells que sempre hi posen dificultats. Tenim per tant una relació viciada que

només pot ser superada si canviem el xip, s'entén la importància d'aquest moviment i es busquen les complicitats pròpies de considerar que estem al mateix vaixell. Actualment, res més lluny de tot això. L'Ajuntament considera que amb unes bones subvencions s'ha acabat el problema, cosa que tampoc no fa. Les entitats, acostumades a no esperar res més, també basen les màximes queixes en allò que et donen o et deixen de donar. Darrerament s'han presentat les bases per a obtenir subvencions. El motiu: el caos que va haver-hi l'any passat. Entitats amb el mateix grau d'activitat de sempre veien reduïdes les ajudes fins a un 75%. Altres, sense ni esperar-s'ho, es veien gratament subvencionades. Conclusió de la regidoria de cultura: el problema no és d'incompetència, és de les bases antigues i n'hem de fer unes de noves molt més detallades i clares. Aquestes noves bases, però, ens han servit per constatar la concepció que té el nostre Ajuntament de com han de ser les relacions amb les entitats. D'entrada s'afegeix a les bases un annex que explicita – perquè els quedi clar – que les seves activitats desinteressades generen costos. A part de posar fins i tot el cost de deixar una ca-

dira, l'únic que faltava és dir: A veure si no feu tantes coses que arruïneu el poble. Suposo que al regidor de cultura no li ha passat pel cap calcular què costarien les col·laboracions que es demanen a les entitats si s'encarreguessin a una empresa. Per exemple organitzar la Festa Major, la cavalcada de Reis, el Carnestoltes, etc. Al final aquest annex s'ha retirat, entre altres coses perquè no hi pintava res en un document de subvencions, a no ser que se'n volgués descomptar el material municipal que es deixa.

També ha costat bastant retirar que aquestes bases premiessin especialment les activitats més concretes i visibles. "Ja que hem de col·laborar, que es noti", devien pensar. D'aquesta manera s'excloïa que una entitat pogués justificar la despesa corresponent a allò que necessita per funcionar si no muntava un xou públic amb despeses molt clarament vinculables a aquest xou. Les entitats són ben capaces d'entendre que hi ha una disponibilitat pressupostària, és a dir, que hi ha els diners que hi ha. El problema no és tant aquest sinó entendre i creure's el primer paràgraf d'aquest article i actuar en coherència. Hi ha moltes propostes que no es basen tant en diners

i que poden demostrar i fer sentir aquest suport a qui avui dia encara és capaç de fer alguna cosa que no sigui per un benefici estrictament personal.

D'altra banda, dins o fora de la part simplement econòmica, la regidoria de cultura del nostre poble cada vegada prima més les entitats més professionalitzades en algun àmbit, vinguin d'on vinguin. I ho fa en detriment de les petites, de base, que s'han mantingut

sempre a Salt, fins i tot en èpoques més magres pel que fa per exemple a disposar d'un local. Suposo que no deuen donar prestigi i no porten gent a Salt, que és del que es tracta ara. La Coma-Cros és el nou front d'aquesta política, clientelisme inclòs. La comissió de la Coma-Cros, a la qual va costar bastant que s'hi acceptessin les entitats, només es convoca per prendre decisions quan al regidor de cultura li interessa o pensa que

pot legitimar alguna decisió seva. Si no és així, el mateix que un dia s'havia de decidir per la via de la participació en una comissió plural, l'endemà es veu que ja no.

El virus de l'individualisme ataca i l'últim reducte de l'esperit col·lectiu són les entitats. Si no es canvia el concepte real que se'n té, no el que s'explica, i per tant aquesta relació d'estira-i-arronsa per una de col·laboració, no ajudarem gens a que puguin tirar endavant.

Ramon Muñoz i Salló

El plumier

Aquestes properes festes de cap d'any sempre em recorden quan una gent em va regalar un plomer, que no era altra cosa que una capsa petita amb un solc a la part superior de les parts laterals de la peça, a fi d'encarrilar una tapa i poder-la tancar.

A dins hi havia un llapis, una goma d'esborrar, un regle petit i una maquineta de quincalla. Era una cosa molt simple i la seva funció era portar les eines que un feia servir per anar al col·legi.

L'obsequi no em va agradar gens, i més quan portaven als altres diversos regals que a mi em feien més gràcia, p.e.: una mena d'helicòpter de plàstic, etc. Però no me'l van voler donar, el meu era el plomer,

malgrat que en dèiem plumier.

Anys més tard, vaig descobrir les virtuts d'aquell regal, ja que la ignorància del moment no em permetia conèixer certes coses. A més, era molt petit. Però, sí que és cert que a la vida hom ha de tenir els seus estris, així el fuster porta un cabàs amb les eines, el mecànic una caixa metàl·lica i el tècnic el seu maletí, etc.

No me'n recordo si vaig utilitzar molt el plomer, però sí que les quatre coses que contenia eren molt necessàries, tota una lliçó per quan fossis gran. Així, en una primera etapa, el llapis servia per a escriure poemes i descriure el que veia. De la goma, tampoc se'n pot prescindir a la vida, sobretot a l'etapa de l'adolescència. Doncs, en aquell temps, no hi havia màquines que subministraven el producte a canvi d'una moneda. Recordo que eren difícils de trobar i a la farmàcia no en venien. A Girona ciutat se'n trobava en un

establiment que hi havia a la plaça de l'Oli. Entraves i demanaves el que volies i l'home treia una capsa grossa que hi contenia tot de sobres petits sense segellar i te'n venia un. Eren molt durs, es rentaven i es feien servir diverses vegades. El seu preu era un duro.

També en podies adquirir si coneixies un cambrer que te'l posés a disposició. Aquests eren més bons i anaven en un embolcall de paper celofan. O bé, un company que el sostreia de la tauleta de nit dels seus pares. I no hi havia més.

Un altre regal important que portava el plomer era el regle, que també és un bon instrument i a mode d'exemple, ja que a la vida hi ha regles, preceptes i mètodes...

I, per últim la maquineta, que no està pas malament a fi d'afilar molt bé el llapis.

En fi, ja ho veieu, una bona capsa d'eines. Regaleu-ne si us plau! Bones Festes!

Agapit Alonso i Pont

La flama de la llengua

Després de creuar més de 400 poblacions dels Països Catalans, la flama del Correllengua va arribar al seu destí final, Perpinyà (Rosselló), el prop passat dissabte 4 de novembre, coincidint amb l'aniversari de la signatura del Tractat dels Pirineus, pel qual la Catalunya Nord passava

sota sobirania francesa. Aquest acte de cloenda del Correllengua 2006 que ha dut per lema "Una llengua viva, un poble en marxa" ha fet palès, un cop més, que la llengua catalana és l'eix vertebrador dels Països Catalans, un poble que continua exigint el ple reconeixement de la seva

identitat lingüística i nacional.

L'edició d'enguany ha estat especial: celebràvem la desena edició en què el Correllengua arribava al conjunt dels Països Catalans i commemoràvem també el desè aniversari de la CAL, l'entitat que, conjuntament amb Acció Cultural

ARTS ESCÈNIQUES
ARTS DEL CIRC I DE LA PISTA
BALLS I DANSES
MÚSICA I CANT
ARTS I MÚSIQUES DEL CARRER

 Una plataforma de difusió oberta a les companyies, grups, col·lectius i intèrprets de les diferents disciplines de les arts de l'espectacle.

 Una guia per als governs locals i els responsables municipals de les arts i la cultura a través de les tecnologies de la informació i la comunicació.

 +INFO:
Àrea de Cultura de la Diputació de Girona
Pujada de Sant Martí, 5 17004 Girona
Telèfons 972 185 152 - 972 185 149. A/e: cultura@ddgi.cat

Bases de participació i inscripcions a

www.ddgi.cat/escenics

ESCÈNICS
CATÀLEG D'ARTS EN VIU

 Diputació de Girona
Àrea de Cultura

del País Valencià, en promou la iniciativa. Per aquests motius vàrem voler fer un Correllengua que, a banda de fer arribar la lluita pel català a tots els indrets dels Països Catalans, fos el punt de partida de diverses campanyes a favor de la plena normalització del català en àmbits concrets de la societat.

En aquest sentit, a finals de setembre la CAL va presentar la campanya "A la Fira de Frankfurt 2007, en català!", una campanya amb la qual demanàvem que els autors que representessin la literatura catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt fossin exclusivament els que escriuen en català. I és que a qualsevol lloc del món, la literatura ve definida per la llengua en què s'escriu, i no pas pel territori on ha estat escrita. Però quan es tracta de literatura catalana, tothom s'hi veu amb cor...

Una altra de les iniciatives sorgides durant el Correllengua ha estat la creació de la Taula de la Immigració, que vol esdevenir un punt de trobada de persones vingudes de fora i plenament integrades als Països Catalans, per tal d'identificar i aplicar aquelles mesures que permetin apropar la llengua catalana a les novingudes, tot fent del català una eina d'integració i, per tant, de cohesió social.

També cal remarcar l'inici d'una campanya conjunta de la CAL i la Plataforma EstudiantsPer-Catalunya en el marc de les universitats catalanes, una iniciativa que vol posar fi a la "problemàtica" dels estudiants Erasmus en relació amb la llengua, tot reclamant a les universitats que, d'acord amb el que preveu la legislació vigent (a nivell del Principat de Catalunya), s'informi degudament els estudiants en règim de mobilitat de la realitat lingüística del país.

En un altre nivell, i coincidint amb la campanya electoral al Principat de Catalunya, la CAL va presentar un document amb el qual exigia als futurs representants polítics que assumissin sis compromisos concrets en relació a la promoció de la llengua catalana. Aquests com-

promisos seran el punt de partida d'una document molt més ampli que la CAL remetrà a les diferents formacions polítiques una vegada constituït el Parlament.

Finalment, destaca la Declaració del Correllengua, un document que s'ha anat elaborant durant les darreres setmanes, amb la participació de juristes i lingüistes, i que es donarà a conèixer aviat; l'objectiu és avançar cap al reconeixement de la comunitat lingüística catalana en el si de la Unió Europea.

Així doncs, el Correllengua d'enguany ha estat festiu, lúdic, però també altament reivindicatiu. I aquesta és la gran virtut de la iniciativa: saber reivindicar, d'una forma desacomplexada, oberta, participativa i transversal, els drets de les catalanes i dels catalans a viure amb normalitat la seva llengua i la seva identitat, una llengua que és patrimoni de totes les persones que viuen als Països Catalans, independentment d'on hagin

nascut i de quina llengua parlin a casa. Aquest és precisament el gran valor de la nostra llengua. I amb el Correllengua demostrem, de nou, que podem fer del català la llengua comuna dels Països Catalans, el punt de trobada d'una societat cada dia culturalment més rica i diversa.

David Vila i Ros.
Coordinadora d'Associacions per la Llengua catalana (CAL)

Felicitat esperançadora

La neu ja ha arribat i amb ella el fred. El Nadal també ha arribat, temps per compartir amb els que més estimes. La família és la clau del Nadal. Sovint es pensa en els que ja no hi són o amb aquelles persones amb qui somies estar, però per Nadal aquest pensament es repeteix més vegades.

El caliu de la família fa arribar la nostàlgia, records, pensaments... és un temps de reflexió. Reuneixes en una mateixa taula els familiars que fa un any que no veus, vols saber què han fet durant aquest any. Sovint acabes l'àpat pensant que en aquest any de diferència tu no has avançat. Estàs al mateix lloc

que l'any passat. En estudis, feina, relacions, amistats, llocs visitats... arriba el moment de fer balanç. El canvi d'any s'acosta i les esperances cap a un any millor són presents. Desitjos, il·lusions, somnis pel canvi d'any i en general per aquestes dates es respira un ambient de felicitat esperançadora.

Tothom porta el somriure als llavis pel carrer, la feina, botigues...tot engalanat, on els més petits s'il·lusionen per la muntanya de regals que poden tenir. És un escenari on els actors, nosaltres, hi posem molt més que la nostra interpretació, hi posem cos i ànima, ens arribem a il·lusionar com nenes, però quan

Nadal ha passat, tot torna a la normalitat... i ens hem de preguntar: el Nadal només és una il·lusió? És només un temps de reflexió? És un temps de comprar, comprar, comprar...? És un temps de falses esperances?... Tot i això, us desitgem unes Bones Festes!

Anna Clarà Roura

Cresta de espadas

El massís de Posets, que s'estén cap a l'est i sud-est, constitueix un dels grans nuclis muntanyosos del Pirineu. En aquest massís es troba la cresta de Espadas, atractiva i emocionant, que desenvolupa tota la seva progressió per sobre els 3.000 m.

Després d'informar-nos i assegurar-nos que era un objectiu assequible per a les nostres cames, decidim que el dijous 31 d'agost i el divendres 1 de setembre són els dies adequats. Només ens calia tenir una miqueta de sort i esperar que el temps no ens fes una mala jugada.

Dia 31/08/06; en Jordi Rabionet i en Josep Capdevila em passen a buscar i comencem el pesat viatge fins a Eriste (1.118 m), poble situat a tres quilòmetres de Benasc.

La pista que ens porta fins a l'aparcament de l'Espigantosa (1.545 m) s'agafa a Eriste, al final del poble a l'esquerra. A les 19.00 h sortim de l'aparcament, passem un pont i entrem en un caminet entre arbres que ens porta després d'1 h i 15 m al refugi d'Àngel Orús (2.148 m).

Allà sopem i fem una mica de sobretaula; i anem cap a l'habitació on ja dormen unes 15 persones. Un cop superat un complicat mur d'uns dos metres, arribem dalt la

macrollitera, ens posem en posició horitzontal i...noooooooo!, un altre cop noooooooo! Igual que fa un mes al Mont-Rose, em toca dormir al costat del roncaire del refugi! Però aquesta vegada no ho penso aguantar... A quarts d'una li dic a en Jordi que no puc més. Agafo dues mantes que ja tenia controlades i me'n vaig a dormir al menjador.

Dia 01/09/06 El gran dia! Havíem quedat per llevar-nos a les 6.00 h, i quan obro el primer ull, ja veig davant meu els dos valents (Jordi i Josep) que han aguantat estoicament els brams i bufets del roncaire.

Som-hi! Són les 7.00 h. Sortim del refugi en direcció nord-est, seguint els senyals del GR, i mica en mica anem deixant les agulles del Forcau a l'esquerra. El dia s'ha llevat radiant, i quan arribem al torrent de Llardana, trobem una pedra al terra on hi ha indicada la direcció per anar al pic de Posets per la ruta normal. A les 8.00 h arribem al llac Llardaneta (2.705 m), on ens esperen un quants isards que ens van vigilant mentre el voregem pel costat dret.

Un cop arribem a l'altre costat del llac, comencem a pujar una tartera que ens portarà al coll d'Eriste (2.830 m), inici de l'esperada cresta de Espadas. A les 8.45 h ens trobem davant del primer mur, que ens condueix al primer pic: Diente Royo (3.010 m). 9.15 h. Des d'aquí veiem tota la cresta amb el cim del Posets al final. La mirem amb admiració i respecte, ens preguntem quantes hores ens caldrà per arribar-hi, es veu tan lluny...

Anem fent cresta mentre gaudim de les vistes que ens proporcionen els tres mil metres a què ens

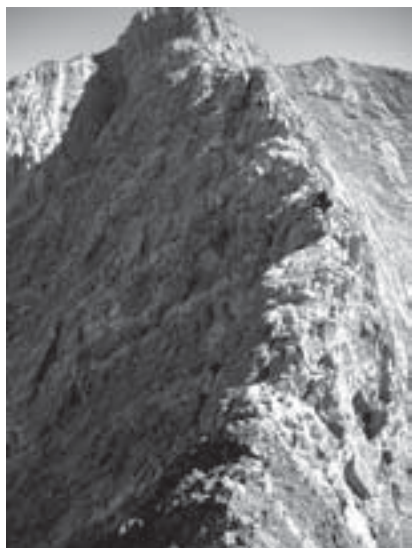
Un tram de la cresta i, al fons, el Posets

trobem, i ens anem acostant a la imponent paret (II°) que ens por-

tarà al Tucón Royo o pic Pavots (3.124 m). A les 10.00 h arribem al cim, i després de menjar i beure una mica continuem cap al coll de Pavots (3.075 m).

A partir del coll de Pavots comença la part més aèria i espectacular de la cresta. La considerable verticalitat d'algun dels trams i els barrancs que tenim a cada costat ens obliguen a estar alerta i a ser prudents, i això fa que sense adonar-nos-en ja ens trobem al pic de Espadas (3.332 m). 10.45 h.

Dalt del cim, aprofitem que el dia és més que fantàstic. Mirem i remi-

Verticalitat del pic Espadas

rem el tram fet i el que ens queda per fer, emocionats i orgullosos del nostre companyerisme. Anem baixant cap al coll de Llardaneta, on ens trobem amb el pas més espectacular; uns 10 metres horitzontals, amb només mig metre d'amplada i barrancs vertiginosos a cada costat, on calia deixar la por enrera. Seguit d'aquest tram, ens trobem amb un mur vertical (III+°), però com la resta de cresta només et demana molta atenció i sobretot no tenir ni un pel de vertigen. I ja som al cim de la Tuca de Llardaneta (3.311 m). Des d'aquí, seguim la cresta ja ample i còmoda, i en pocs minuts arribem a la Tuqueta Roya (3.273 m); després baixem cap el coll d'Arlaud (3.260 m) i comencem la pedregosa pujada que ens porta a l'esperat pic de Posets (3.370 m).

Cim Posets: Josep, Marçal i Jordi

Eren les 12.30 h.

Baixem per la ruta normal, que durant un bon tros és una pedrera llarga i pesada. A les 13.45 h arribem al coll de Llardana (3.006 m), als peus del Diente Llardana (3.094 m), últim cim que farem. De lluny sembla una paret vertical impossible d'accedir-hi caminant, però tothom ja ens ha advertit que un cop hi ets les coses es veuen molt diferent. En uns 15 minuts arribem al cim. 14.00 h. Des d'aquest punt podem entreveure tota la cresta, ja que el Diente Llardana està just al mig del semicercle que dibuixa la cresta. Un parell de fotos i tornem al camí principal, que ja no deixarem fins al refugi.

S'ha acabat pujar! Després de travessar la canal Fonda (amb només una clapa de neu) i d'anar seguint el camí principal, arribem de nou al refugi després d'unes dues hores i mitja. 16.30 h. Ens falta fer l'últim esforç: la baixada del refugi a l'aparcament, on el dia abans havíem deixat el cotxe. I aquí s'acaba la "caminadeta" d'11 hores. Agafem el cotxe i ens disposem a fer la part més feixuga de tota caminada: la tornada, que, com és habitual, es fa encara més llarga que l'anada. A les 23.50 h arribem a casa, i tot i que el llit és molt confortable, recordo amb enyorança els estels de la nit anterior...

Marçal Marcos

LÍNIA GENERAL:

Coll d'Eriste (2.830 m) – Diente Royo (3.010 m) – Tucón Royo o pic Pavots (3.124 m) – coll de Pavots (3.097 m) – pics Espadas o Llardaneta (3.332 m) – Tuca Llardaneta (3.311 m) – coll Jean Arlaud (3.260 m) – pic Posets o punta Llardana (3.375 m) – coll de Llardana (3.006 m) – Diente Llardana (3.094 m)

DESNIVELLS:	Aparcament – Refugi:	603 m
	Refugi – Cresta:	682 m
	Cresta:	730 m (aprox.)
HORARIS:	Aparcament – Refugi:	1 h 30 m
	Refugi – Cresta:	2 h
	Cresta:	4 h
Descens ruta normal:	3 h	

BIBLIOGRAFIA: BORREL, M; FAURA, E (2005): Crestas del Pirineo . Editorial Barrabés

Conscients, les escoles i els instituts, que tots treballem al mateix poble i amb una població que té unes característiques pròpies i diferenciades, pensem que podem trobar en les biblioteques un espai comú, un espai on cercar respostes a algunes de les necessitats individuals, però també de relació i convivència.

Les biblioteques públiques i les biblioteques dels diferents centres podem treballar de forma conjunta per tal de col·laborar en la gestió del coneixement, sabent buscar i interpretar la informació i potenciant el plaer pel saber i per la lectura.

Per tot això, hem realitzat diferents trobades amb els responsables de les biblioteques públiques, el responsable del Centre de Recursos i representants de les escoles i instituts i hem consensuat els següents aspectes:

- L'ús de "punedu" com a espai d'aprenentatge de:
- les diferents àrees curriculars.

- la formació de l'alumnat en el coneixement, investigació i crítica de forma autònoma.
- la formació del coneixement més enllà de l'àmbit curricular
- la recerca d'informació en diferents suports.
- La dinamització de la lectura per:
- promoure l'hàbit lector, de manera que aquest continuï després de l'escolarització
- potenciar un programa comú d'àmbit local, per la dinamització de la lectura.
- per llegir i compartir les lectures amb els alumnes dels diversos centres
- conèixer els autors de les lectures.
- L'ús del puntedu per la comunitat educativa:
- cap als pares: fer arribar als pares que és important que els seus fills llegeixin: espai de lectura compartida pares-nens.
- cap als mestres-professors: biblioteca com a centre de

recursos amb una base de dades on podem tenir els materials que anem elaborant.

- espai compartit bibliotecària-pares-mestres on es tractin temes com per exemple: com explicar contes?, transmetre les tradicions orals,...
- cap al poble, per poder treballar la interculturalitat.

Això és un petit esbós del projecte per mostrar les ganes de tornar a desvetllar en els nostres alumnes l'interès, el desig i el plaer de la lectura. Ens agradaria que la lectura es considerés una companya més del temps d'esbarjo i d'oci. Els centres escolars i les biblioteques de la localitat hem aconseguit el programa d'innovació educativa PUNTEDU per dur a terme els objectius del programa. Ja ens hi hem posat a treballar amb ganes i molta il·lusió.

Coordinadors Puntedu de SALT

www.bibeirona.net/saU/visiblescolars/planes/pla_local.htm

Després de la Fira del Llibre

IES Salvador Espriu. Un grup d'alumnes, un cop triat el llibre, comencen la lectura.

CEIP SILVESTRE SANTALÓ. Una alumna explicant un conte als companys.

CEIP EL VEÏNAT. Lectura de contes

CEIP EL PLA. Estona de lectura compartida.

PRESENTACIÓ DE L'ASSOCIACIÓ PER A LA RECERCA I L'ACCIÓ COMUNITÀRIA, EINA

El dijous 21 de setembre es va presentar l'associació per a la recerca i l'acció comunitària, EINA, a la Casa de Cultura Les Bernardes. L'acte va ser presentat per un dels membres fundadors (Gemma Valeri), i dos dels vuit treballadors amb què actualment compta l'associació.

El motiu de l'acte fou la presentació dels projectes que l'associació està duent a terme a Salt en conveni amb l'ajuntament, des de l'inici d'aquest any 2006. Aquests projectes tenen com a objectiu general el treball per a la convivència i la cohesió social i la millora de les condicions materials de vida de les persones. Així, EINA pretén treballar per afavorir l'autonomia de les persones, a través de la formació (Cercles de Conversa, conduïts per facilitadors/es catalanoparlants, i Acollida i formació de joves entre 16 i 18 anys), del coneixement dels recursos del territori i donant suport a processos d'organització (Espai de Recursos i Espai d'Acollida), a més d'activitats de sensibilització (Tallers als IES públics) i de dinamització comunitària en l'àmbit veïnal (Suport

a la constitució de comunitats de veïns). En definitiva, amb aquests projectes es pretén afavorir la transformació dels nostres pobles i ciutats cap a formes d'organització social més solidàries i cooperatives.

El projecte d'Espai de Recursos compta amb un instrument important de treball, la pàgina www.recursosdesalt.org, de la qual es va fer una breu demostració dels continguts i funcionament, a través d'una navegació en directe. L'objectiu d'aquesta pàgina és que pugui ser utilitzada per qualsevol persona que necessiti conèixer i/o informar-se sobre els recursos existents al territori en matèria d'educació, formació, treball, atenció social, salut, habitatge, cultura, associacionisme, etc.

A banda del conveni amb l'ajuntament, l'associació EINA pretén anar més enllà en la seva presència a

Salt, tot participant en dinàmiques culturals i lúdiques que ja existeixen al municipi i vehiculant noves propostes dels ciutadans en aquest sentit. A l'acte hi van assistir una cinquantena de persones, a les quals volem agrair la seva presència i interès pels projectes presentats. Provisionalment, l'associació EINA es troba ubicada a la Fàbrica Coma Cros de Salt:

C / Sant Antoni, nº 1
Tel. 972 24 65 70
info@associacioeina.org

Dona corda al català

Parlar en català, a poc a poc, amb algú que no en sap, fins i tot si acaba d'arribar, NO és un gest de descortesia:

- És un acte de SOLIDARITAT, perquè el català és una eina imprescindible per progressar tant en l'àmbit laboral com social i per viure més còmodament.
- És un acte d'AUTOESTIMA, perquè parlant català mostrem una forma de viure i de pensar.
- És un acte de CIVISME, perquè contribuïm a la vitalitat i a la difusió d'una cultura amb més de 10 segles d'història i afavorim la construcció d'una societat cohesionada i que vol tenir veu pròpia al món.

ELOGIEM la gerència del supermercat ORANGUTAN de Salt, perquè la major part dels seus productes són etiquetats en català.

Servei de Català del Consorci per a la Normalització Lingüística
Ajuntament de Salt

Tot preparant la propera cavalcada

Ens estem acostant un any més al dia d'anar a esperar els estimats Reis d'Orient, diada molt esperada pels més menuts del poble i també pels grans.

És un dia per poder gaudir de la comitiva reial, tant per part dels participants com per part de la gent que espera el moment de veure com passa per davant seu. El més bonic d'això potser és el fet que la gent hi és tant si fa un dia bonic, com si és un dia fred o fins i tot un dia de pluja. com va ser-ho en la darrera ocasió (la comissió espera que no es reiteri la situació).

Des de la comissió voldríem fer un recordatori a la gent que no es posin davant la comitiva ni la creuin, ja que és perillós, tant des del punt de vista que amb les preses

puguin caure com pel fet que una carrossa els pot tocar i lesionar-los, i recordem que això provocaria que el dia de joia es convertís en un mal record per a tots.

També aprofitem l'ocasió per recordar-vos que també podem gaudir al nostre poble de l'arribada d'un patge reial, esdeveniment que podrem veure el dia 31 de desembre, a partir de les 11 del mati per diferents carrers de la vila i a partir de les 12 al "Saltiró", ubicat al pavelló esportiu.

Els membres d'aquesta entitat seguim estant oberts a qualsevol suggeriment, opinió, consulta, ... que creguin que ens poden fer arribar per a propers anys, els quals seran ben rebuts. Podeu posar-vos amb contacte amb nosaltres a tra-

vés de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Salt o directament amb qualsevol membre de la comissió; us anotem a continuació el número de telèfon, 972 234 615, i el numero de fax, 972 233 114, per si us pot ser d'ajuda.

Només ens resta desitjar-vos que les festes que s'apropen les visqueu amb tota l'alegria possible.

Comissió de Reis

PARC INFANTIL DE NADAL

DIES: 27, 28, 29, 30 i 31 de desembre

LLOC: Pavelló Municipal d'Esports

HORARI: de 10 a 13 h i de 16 a 19 h

PREU: 5,20 euros

EDAT: de 4 a 12 anys

el saltiró

ACTIVITATS DIÀRIES

- CASTELL INFLABLE
- EDUCACIÓ (JARDIS DE 16 a 19 h)
- TOMBON INFLABLE
- SCALETRIC
- CANçons i PILOTES GEGANTS
- BALANZINE
- CIRCUIT D'OBSTACLES I EQUILIBRI
- JANQUES
- TENNIS TISLA
- ESBALS
- BIBLIOTECA
- PADJOLATGE
- PARQUETATGE

TALLERS

DIUMENGE 27
Taller de reconstrucció de l'elèctric Pappert
Horari de 10 a 19 h

DIUS 28
Taller de pastisseria amb en Miquel Cuchelleta de la Pastisseria Cuchelleta de Salt. Aquest any podreu fer i menjar figures de massapà.
Horari de 10 a 19 h

DIUMENGE 29
Taller de filigrana i penjolls
Horari de 10 a 19 h

DIUSABTE 30
Taller de fabricació d'espelmes.
Horari de 10 a 19 h

DIUMENGE 31
Taller de Karaoke. Podreu dispenar de la gravació i filmació de la vostra actuació.
Horari de 10 a 19 h

EXHIBICIONS

Com en anys anteriors també programarem diferents exhibicions de fustej, hip-hop i patinetge

ARRIBADA DEL PATGE REIAL el diumenge a les 12 h, al PATGE REIAL, visitant les activitats de "El Saltiró" i el patge per arribar les vestres carrosses.

La lliga social dels dissabtes a la tarda es va desenvolupant amb normalitat i mica en mica sembla que el nombre de jugadors va augmentant, la qual cosa és bona per al funcionament del club. Des d'aquí animo a tots els participants que, encara que aviat començara la fred, no deixeu de venir una estona cada dissabte a llençar 4 boles.

Els guanyadors dels mesos de setembre-octubre han sigut: 1r lloc, Narcís Ros; 2n, l'Enriqueta Pagès, i 3r, Guillem Muñoz, tots ells han rebut el seu obsequi corresponent.

L'1 de novembre, festivitat de Tots Sants, el C.P. Montilivi va organitzar el Trofeu Ciutat de Girona que cada any per aquesta diada porten a terme. El Club Petanca Salt hi va participar amb 2 equips, ja que la inscripció és limitada a 24. Els resultats no ens van acompanyar, ja que cap dels 2 equips va aconseguir passar el tall per classificar-se per a semifinals, però com dic jo sempre, el més important és portar el nom del club arreu d'on es jugui a la petanca.

El 4 de novembre, 2 jugadors juvenils del Salt, en Xevi Mir i l'Oscar Lara, juntament amb Mª José, de l'Avinyonet, van ser seleccionats per la Federació Catalana de Pe-

tanca per participar a la setena edició del Campionat Internacional Juvenil que organitza l'estament que regeix la petanca al nostre país. El campionat va tenir lloc a les pistes del Club Petanca Rubí, per cert un club que té al meu entendre les millors instal·lacions de Catalunya. Cada vegada que hi vaig em quedo amb les ganes de tenir unes instal·lacions com les que disposa el C.P. Les Torres de Rubí. 24 equips en representació de França, Itàlia, Luxemburg, Balears, Cantabria, València i Catalunya eren presents a les 9 del matí, hora en què va començar el campionat, que va ser seguit per un públic molt nombrós, ja que el nivell de joc que es va veure durant tot el dia no tenia res a envejar als millors campionats de Sèniors. Es van formar 4 grups de 6 equips, dels quals se'n classificaven 2 per passar a semifinals. Els nostres jugadors, tot i exhibir un molt bon nivell, es van veure superats per quatre dels equips amb qui es varen enfrontar, la qual cosa ens va deixar fora de les places que optaven al triomf. Però jo crec que l'experiència va ser molt bona, sobretot tenint en compte que el proper 17 de novembre el mateix

equip ha de participar al Campionat de Catalunya de Clubs que se celebrarà a la localitat Tarragonina del Vendrell. Desitgem que allà les coses ens vagin millor.

La lliga provincial s'està jugant cada diumenge i el Salt porta un mala ratxa, ja que només hem guanyat 1 partit, encara que tres s'han perdut per un ajustadíssim 4 a 5. El que compte, però, són els punts i això vol dir que de moment som cuers empatats amb el Port-Bou.

La lliga social dels diumenges al matí es juga a bon ritme, amb una mitjana de 22 jugadors, que cada diumenge i per sorteig es van enfrontant entre ells fins arribar a la final, en què el guanyador és el que ha sumat més punts a nivell individual. En aquest moment hi ha un líder destacat que és en Joan Roldan, que porta una bona diferència de punts respecte als seus seguidors, però la lliga és molt llarga i encara hi pot haver alguna sorpresa.

Quan llegireu aquesta Farga hauréu entrat al mes de desembre i vull aprofitar l'ocasió per desitjar-vos un Bon Nadal i un Felç Any Nou, que tinguem salut i que guanyem molts campionats.

Josep Boó i Alech

teatre

Ritter, Dene, Voss. "Un dinar a cal Wittgenstein"

Director: Krystian Lupa
 Traducció: Jacek St. Buras
 Ritter, la germana petita: Malgorzata Hajewka-Krzysztofik
 Dene, la germana gran: Agnieszka Mandat
 Voss, Louios: Piotr Skiba
 Sobretítols al català: Xavier Farré

És presenta com estrena amb un ple total l'obra RITTER, DENE, VOSS. L'escena esta ubicada amb un magnífic decorat que representa al menjador d'una casa molt adient a la situació de l'obra.

L'acció passa entre dues germanes i un germà. Elles son actrius bastant mediocres segons els seus retrets mutus, ja que no han sobresortit mai en la seva professió. Arriben en una edat madura i plena de contradiccions i retrets de la seva vida passada, siguin d'una família adinerada.

Tot és negatiu entre les germanes, sobretot quant una d'elles decideix dur a viure el seu germà. Ell és un filòsof amb una bogeria inèdita compartida amb un asil de malalts mentals. Una de les germanes te una gran estima per el seu germà i és ella la que proposa treure'l de la clínica, invitant-lo a dinar i pro-

posar-li que és quedi a viure amb elles. Opinió que és rebutjada del tot per l'altra germana i el propi germà, igual que rebutja la seva vida i la dels seus pares.

Els personatges fan un estudi refinat i contundent de les seves febleses i de la seva vida passada. Entre ells aflora un odi interior per tot el que els envolta.

L'obra va tenir una durada de tres hores i vint minuts amb dos descans de deu minuts cada un. Al ser subtítolada al català, es va fer una mica llarga. La posada en escena va ser molt bona i el públic els hi va agrair amb un fort aplaudiment.

Josep Pla

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Gegant del Rec	972232127
CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Centre de dia (Les Bernardes)	972425267
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Mandonguilles amb sípia, calamars i pèsols

- Ingredients:**
- 1 raig de conyac
 - ½ kg de carn picada
 - 2 sípies
 - 6 o 7 tires de calamars
 - 250 g de pèsols
 - 5 o 6 tomates
 - 2 cebes
 - ½ l brou de carn
 - farina
 - 6 o 7 ametlles
 - 1 got petit de vi blanc
 - 1 ou
 - 1 llesca de pa
 - 1 raig de llet
 - 2 grans d'all
 - julivert
 - pebre
 - oli
 - sal

Elaboració:

Per fer les mandonguilles, posar la carn picada, un gra d'all i el julivert tallats petit, una llesca de pa que prèviament haurem remullat amb llet, l'ou i sal i pebre al vostre gust. Barrejar-ho tot fins a tenir una pasta homogènia. Si no ens queda prou consistent, afegir-hi una mica de pa torrat. A continuació, fer les mandonguilles amb petites porcions de pasta, passar-les per farina i fregir-les en oli abundant. Un cop cuites, reservar-les.

A continuació, en una cassola amb oli posar la ceba tallada petita. Quan estigui daurada, posar-hi la tomata ratllada, una mica de sal, pebre i sucre, i deixar-ho coure uns 2 minuts.

Passat aquest temps, tirar-hi la sípia i els calamars tallats a daus, i deixar-ho coure uns 4 minuts més. Afegir-hi el conyac i flamejar-lo. A continuació hi posarem el vi blanc, el brou de carn i els pèsols, i ho deixarem coure uns 20 minuts a foc mitjà. Passat aquest temps, hi afegirem les mandonguilles i una picada feta amb les ametlles torrades, un gra d'all, julivert, sal, una mica de brou de carn i ja tindrem el plat acabat.

Recepta de la Sra. Encarna Ortiz Saez.

Cuina de la Comissió Gastronòmica del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements

Kaoutar Bounou	28-9-06
Sira Cissoko	3-10-06
Marina Serrat i Llinàs	3-10-06
Mariam Zannaouti	6-10-06
Elsa Rodríguez	4-10-06
Alba-Abimbola Awoyemi	4-10-06
Yousef Bouslama i Fornons	5-10-06
Leonardo Ramadan	10-10-06
Lucia Trillo i Chiclaron	6-10-06
Belèn Suèrez i Boada	26-9-06
Angely-Raquel Estrada i Rodríguez	6-10-06
Mohamed Lasraoui	6-10-06
Zacaria Lasraoui	6-10-06
Dalia El-Mourabiti Lamkaomi	10-10-06
Arianna Rio i Camacho	15-10-06
Jaineba Sakolly	15-10-06
Ferran Rovira i Aznar	13-10-06
Joel Gutiérrez i Pol	16-10-06
Nora Bernete i Esteller	17-10-06
Mohamed Rifi	12-10-06
Adam Ahkim	20-10-06
Adama Diatta	19-10-06
Hawa Diatta	19-10-06
Lorena-Yaniht Nsang Kaldjop	20-10-06
Asmae Boughassal	19-10-06
Adam Zitouny	23-10-06
Jèssica Navarlaz i Amaya	21-10-06
Enric-Adrian Chirca	13-10-06
Delphine-Bustins Kabel Ducatelle	24-10-06
Ethan Cuestas i Jiménez	27-10-06
Pau Pinsach i Palma	26-10-06
Akram Bouyafrour	26-10-06
Arnau Carrera i Brangolí	23-10-06
Kibil Jabbi	28-10-06

Defuncions

Virtudes Riquel Saballs de 89 anys	12-10-06
Inocente Gómez Baños de 86 anys	13-10-06
Juan Pubill Reyes de 98 anys	15-10-06
Josefina Benaiges Borrull de 83 anys	17-10-06
Cristóbal Sevillano Sevillano de 53 anys	19-10-06
Olaya Teruel Morcillo de 80 anys	20-10-06
Matilde González Fernández de 92 anys	21-10-06
Maria Peña Vales de 77 anys	22-10-06
Josefa Del Prado Cardo de 82 anys	26-10-06
Domingo Bou Comas de 93 anys	27-10-06
Luís Ginesta Mir de 82 anys	27-10-06
Antonio Gallego Juárez de 60 anys	29-10-06
Encarnacion Brugués Vicens de 90 anys	3-11-06
Teodoro Benito Sánchez de 75 anys	4-11-06
Juan Martin Mateo López de 61 anys	6-11-06
Julia Sarra González de 4 dies	6-11-06
Pedro Rodríguez Melgar de 73 anys	10-11-06
Antonio Cortés Moreno de 58 anys	10-11-06
Maria Robles Sánchez de 50 anys	12-11-06
Juan Figueras Rosselló de 85 anys	13-11-06

Casaments

Pere Salvatella Armengol	
Maria-Núria Toniatti Ferrero	13-10-06
Juan-Fco. López Padilla	
Laura Casadevall Calvo	22-7-06
Mimoune Abdí	
M ^a Dolores Jiménez Mateo	25-10-06

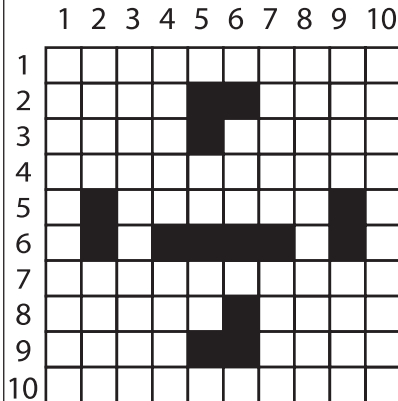
Resum del Ple del 20 de novembre

El ple va resoldre les al·legacions i va aprovar definitivament l'ordenança Municipal reguladora de les activitats i els establiments de concurrència pública. El plenari municipal va acordar també cedir algunes de les competències municipals per perseguir deutors a la Diputació de Girona, que mitjançant l'organisme Xaloc ho farà de forma coordinada a totes les comarques gironines.

Per altra banda el ple va aprovar també declarar despesa plurianual les que fan referència a les obres de millora i trasllat del Museu de L'aigua. I adherir-se al manifest "Aturar la violència sobre les dones, una responsabilitat social". Els regidors van aprovar també dues mocions d'ICV-IPS. La primera feia referència a la protecció dels arbres quan es facin obres d'urbanització o de construcció.

La segona que també va ser aprovada feia referència a reclamar a la comunitat internacional que faci accions de pressió per posar fi a l'agressió militar israeliana als territoris palestins i el manteniment dels compromisos d'ajut econòmic al poble palestí.

Encreuats

Horizontals:

- 1.- Pas molt fressat de la serra divisòria entre la conca del Besòs i la de Tordera.
- 2.- Al revés, combina. Al revés, comiat.
- 3.- Va causar pruija. Al revés, Grup de parlars dels quals és el principal el parlat pels grisons.
- 4.- Tallant o dividint per seccions.
- 5.- La primera. Relatiu o pertanyent als astres. Símbol de l'urani.
- 6.- Xifra romana. Mitja nota. Mitja nota.
- 7.- Que és de la naturalesa de l'oli (femeni).
- 8.- Al revés, Hi ets. Al revés, Cap d'estat monàrquic.
- 9.- Germanes del pare o de la mare. Al revés, Colorant blau.
- 10.- Toc de timbal, trompeta, etc. per a la reunió i formació de les tropes (pl)

Verticals:

- 1.- Serra pirinenca que s'estén a l'est de Sant Joan de les Abadesses.
- 2.- Escoltaré. Poemet narratiu o líric de l'edat mitjana.
- 3.- Moixó d'un gris groguenc menys fosc a les parts inferiors.
- 4.- Que no són eclesiàstics. Al revés, Nom de lletra.
- 5.- Mitja nota. Al revés, Símbol del titani. Nom de lletra. Xifra romana.
- 6.- Sigla cardinal. Òrgan del cos humà. La darrera de darrera. La segona.
- 7.- Pèrdua gran dels bens de fortuna. Desaparició lenta i gradual d'una malaltia.
- 8.- Cos simple no metall.
- 9.- Al revés, Suri. Al revés, nom de lletra (pl).
- 10.- Llibre de pergami on hi ha copiats els privilegis, escriptures de les esglésies, etc. (pl).

B.Pérez G.

Horizontals: 1.- Coliformic. 2.- allà. ueda. 3.- Prui. citèr. 4.- Seccionant. 5.- A. Astral. U. 6.- C. R. L. L. 7.- Olea- giosa. 8.- sàtsè. sier. 9.- Ties. idnl. 10.- Assemblies.

Verticals: 1.- Capsacosta. 2.- Oirè. Lais. 3.- Llucaretes. 4.- Latic. assè. 5.- F. IT. Ge. M. 6.- O. Cor. R. B. 7.- Ruina. isIL. 8.- Metal·loide. 9.- iden. sense. 10.- Cartulans

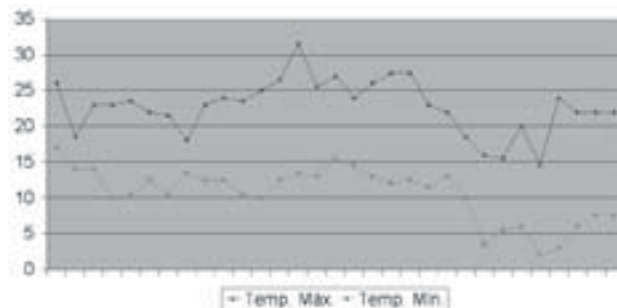
Solució:

El temps

Temperatures i pluviometria de l'11 d'octubre al 10 de novembre de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 d'octubre al 10 de novembre de 2006

Temperatura Màxima: 31,5° el dia 24 d'octubre.
Temperatura Mínima: 2° el dia 6 de novembre.

Pluviometria de l'11 d'octubre al 10 de novembre de 2006

Dies de pluja: 3 dies de pluja.
Precipitació màxima en un dia: 51,5 l el dia 18 d'octubre.
Pluja acumulada: 83,3 l.